

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(імені О.О. Богомольця)
ІНСТИТУТ ГІГІЕНИ ТА ЕКОЛОГІЇ**

**ЕКОЛОГІЧНІ ТА ГІГІЕНІЧНІ ПРОБЛЕМИ
СФЕРИ ЖИТДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ
(ЗБІРКА МАТЕРІАЛІВ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ З МІЖНАРОДНОГО УЧАСТЮ)**

17 березня 2021 р.

за загальною редакцією
професора С.Г. Омельчука

**М. Київ
2021**

67. МОЛЕКУЛА ЯКА ЗАСЛУГОВУС НА ОВАЦІЇ	
Підрозділ Agricultural Solution BASF Societas Europa 113	
68. ОЦІНКА СТАНУ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ У м. ЛЬВОВІ	
За 2016 – 2019 рр.	
<i>Лібайко В.В.</i>	
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького	
Кафедра гігієни та профілактичної токсикології ФПДО 119	
69. ПРОВЕДЕНИЯ ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНО-ГІГІЄНІЧНОГО	
МОНІТОРИНГУ ДЖЕРЕЛ ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО	
ВОДОПОСТАЧАННЯ У ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	
<i>Литвиненко М.І.¹, Затобольська О.І.¹, Махома Л.С.², Мельник І.М.²</i>	
(Харківський національний медичний університет (ХНМУ)	
¹ Державна установа «Харківський обласний лабораторний центр	
² Міністерства охорони здоров'я України) (ДУ «ХОЛДІМОЗ України»)..... 120	
70. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ ОНКОЛОГІЧНИХ	
ПРОФЕСІЙНО ЗУМОВЛЕНІХ ЗАХВОРЮВАНЬ	
<i>Лотоцька-Дюкік У.Б.</i>	
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького 121	
71. МОРФОЛОГІЧНИЙ СТАТУС ШКОЛЯРІВ 12-РІЧНОГО ВІКУ	
РІЗНИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	
<i>Москвяк Н. В.</i>	
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького..... 122	
72. ГРИБКОВА ІНФЕКЦІЯ ПРИ БРОНХІАЛЬНІЙ АСТМІ, АСПЕКТИ	
<i>Ликування</i>	
<i>Молсак К.Д., Рудницька Н.Д., Ткач О.А., Мотика О.І.</i>	
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького..... 123	
73. АНАЛІЗ І ШЛЯХІ ЗНИЖЕННЯ БОРИЗІКІВ В ЛАБОРАТОРІЯХ,	
ЯКІ ПРОВОДЯТЬ ВИВЛЕННЯ РІК ВІРУСУ SARS-COV-2 МЕТОДОМ	
ПОЛІМЕРАЗНОЇ ЛАНЦЮГОВОЇ РЕАКЦІЇ	
<i>Малова О.С., Бек Н.Г.</i>	
НДІ епідеміології та гігієни Львівського національного медичного	
університету імені Данила Галицького, м. Львів..... 124	
74. ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОВІДНОЇ ЛАНКИ МІГРАЦІЇ НЕСТИГІДІВ	
РІЗНИХ ХІМІЧНИХ КЛАСІВ	
<i>Мартинюкова Ю.В.</i>	
НМУ імені О.О. Богомольця, кафедра гігієни та екології № 3 126	
75. ВІЛИВ ДОЗИ ОПРОМІНЕННЯ МАТЕРІ НА СМЕРТНІСТЬ	
НЕМОВІЯТ У ПОСТЧОРНОБІЛЬСКІЙ ПЕРІОД	
<i>Масюк С.В., Івулько Н.В., Іващенко О.М., Буровацька В.Б., Короткова Н.В.</i>	
Державна установа "Національний науковий центр радіаційної медицини	
Національної академії медичних наук України", м. Київ, Україна..... 127	

27,54%, поступово зникається до 24,52% у 2016 році, залишається майже на одному рівні в 2017-2018 роках, і дещо нижче у 2019 році (23,85%).

Установлено також, що найвищі концентрації пилу в атмосферному повітрі в м. Ужгороді упродовж 2015-2019 років спостерігаються у промислових зонах, а найнижчі – у зоні відпочинку.

Висновки. 1. Найвищі концентрації пилу в динаміці упродовж 2015-2019 років спостерігаються у м. Ужгороді та області у 2015 році (25,0% і 27,54% відповідно), а найнижчі в м. Ужгороді у 2018 році (19,48%), по області – у 2019 році (23,85%).

2. У всіх досліджуваних пробах атмосферного повітря, як у м. Ужгороді, так і всіх населених пунктах Закарпатської області упродовж досліджуваних років (2015-2019 рр.) виявлено, в основному, мікрокопічний, і лише незначна частина ультрамікрокопічного пилу.

3. Розроблено шлях низку заходів для запобігання забруднення атмосферного повітря пилом в населених пунктах Закарпатської області, а саме: в м. Ужгороді завершено будівництво об'їзної дороги, а також для розвантаження центральної частини міста побудованій транспортний міст за його межами. У м. Ужгороді та всіх населених пунктах Закарпатської області систематично здійснюється полив зеленої гравіту, озеленення територій, виділені місця для стоянки автотранспорту, проведений своєчасний ремонт вентиляційних систем і дробильної установки на кар'єрі в м. Мукачеві, також систематично проводиться ремонт дорожнього покриття вулиць у всіх населених пунктах Закарпатської області тощо. Крім того, у м. Мукачеві на лісокомбінаті проведено переробки низькосортної деревини, у деяких місцях області вибрані оптимальні варіанти руху транспорту з виділенням пішохідної зони в центральній частині міст, виділено вулиці з одностороннім рухом тощо.

ВІЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА СМЕРТНІСТЬ НАСЕЛЕНИЯ УКРАЇНИ В 2020 РОЦІ: КВАЗІКОГОРТИ ПОНУЛЯЙНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВІЛИВУ ЗАРАЖЕННЯ НОВИМ КОРОНАВІРУСОМ SARS-CoV-2 НА РИЗИК ВИНИКНЕННЯ СМЕРТІ ВІД COVID-19-ПНЕВМОНІЇ

Мохорчук Г.А.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, Київ

Вступ. Завдання дослідження: потрібно розрахувати долатковий ризик (ДР), віносний ризик (ВР), частку долаткового ризику експонованих (ЧДРЕ), долатковий популяційний ризик (ДПР) та частку долаткового популяційного ризику (ЧДПР) виникнення смерті від COVID-19-пневмонії внаслідок зараження новим коронавірусом SARS-CoV-2 за даними ПІР в осіб з пневмонією, які мали позитивний результат ПІР (або ПІР+).
Методи. Когортне (квазікогортне) популяційне дослідження означає в даному випадку, що в дослідження: квазікогортне дослідження означає в даному випадку, що в

дослідженні використані дані з двох джерел: 1) дані про кількість випадків пневмонії – це дані епідіагнозу за COVID-19 (ЩЗ МОЗ України протягом 01.10.2020–01.12.2020); 2) кількість померлих від COVID-19-пневмонії – це дані реєстрації випадків смерті (Держстат України протягом 01.12.2020). Проте, формально за дизайном – це коротке популяційне дослідження. Також, застосовано припущення, що всі (або майже всі) смерті від COVID-19 – це клінічні пневмонії.

Результати. Смертність серед осіб з ПІР+–пневмонією становить $I_r = 10234/112463 \times 1000 = 90.99$ на 1000 населення, смертність серед осіб з ПІР–пневмонією – $I_l = 4242/165142 \times 1000 = 25.69$ на 1000 населення, а загальна ДР = $90.99 - 25.69 = 65.30$; відносний ризик (ВР) = $90.99 / 25.69 = 3.54$; ЧДРЕ = $(ДР_+) \times 100\% = 65.30 / 90.99 \times 100\% = 71.77\%$; ДПР = $I_p - I_l = 55.01 - 25.69 = 29.32$; ЧДПР = $(I_p - I_l) / I_p \times 100\% = (55.01 - 25.69) / 55.01 \times 100\% = 53.30\%$.

Висновки. Тобто ЧДПР виникнення смерті від COVID-19-пневмонії внаслідок зараження новим коронавірусом SARS-CoV-2 становить 53.30%. Частка долаткового (атрибутивного) популяційного ризику відображення частку надникової смертності від COVID-19-пневмонії, викликаної новим коронавірусом.

НАУКОВА ТА НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ КАФЕДРИ ГІГІЕНИ ТА ЕКОЛОГІЇ №4 (ГІГІЕНИ ХАРЧУВАННЯ) НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О.О.БОГОМОЛЬЦЯ: ІСТОРИЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Омельчук С.Т., Велика Н.В., Кузьшинська О.В., Алексійчук В.Д., Аністратенко Т.І., Білоко Т.М., Білокус С.В., Сльозова І.Б., Яструб А.М.
Національний медичний університет імені О.О.Богомольця, Київ

У 2021 році виповнилося 85 років з дня заснування кафедри, яка історично носила назву кафедри гігієни харчування Київського медичного інституту імені О.О. Богомольця, яка була створена в 1935 році у зв'язку з загального потребу в кваліфікованих фахівцях з гігієни харчування. У 2015 році кафедра була переіменована і отримала назву кафедра гігієни та екології №4, проте зміна назви розширила, а не змінила напрямок наукової, навчально-методичної, просвітницької та виховної діяльності колективу кафедри.

На момент створення шагати кафедри гігієни харчування складався з трьох осіб: завідувача кафедри доцента Г.Ф. Поллака і двох асистентів Б.Л. Гордина, І.І. Барченка. В той час співробітники кафедри проводили активну роботу зі створення програми та методики викладання основних тем курсу. Наукова праця кафедри в цей період була спрямована на вивчення відновлювальних процесів організму під впливом фактору харчування, обґрутування чинників промислових продуктів як раннього показника їх псушення, вивчення позиціонності хімічних отруєнь з метою розробки та впровадження профілактичних заходів. І результати цих досліджень була розроблена і впроваджена в Україні система

заходів профілактики харчових отруєнь. В серпні 1944 року завідувачем кафедри був призначений І.П. Барченко, який в 1943 році захистив кандидатську дисертацію "Окиснюваньо-відновлюючі потенції як показник псування харчових продуктів". І.П.Барченко зробив великий внесок в розвиток вітчизняної науки і практики гігієни харчування. Створив нову програму викладання дисципліни, в яку включив ряд важливих розділів: основи районального харчування, експертиза основних продуктів харчування, гігієнічні вимоги до технологій їх виробництва, вчення про харчові отруєння і інвазії, яку впровадили у викладання гігієни харчування у всіх ВМНЗ України.

Під керівництвом І.П.Барченка проводилася активна наукова робота, було захищено одну докторську та 5 кандидатських дисертацій. В той час основними напрямками наукових досліджень кафедри були: вивчення вітамінного й мінерального складу харчових продуктів і харчових районів з метою обґрутування районального харчування населення; вивчення можливості використання окремих вітамінів і мінеральних елементів з метою профілактики апіментарно-залежних захворювань; мікробіологічна денатурація харчових продуктів як основа профілактики харчових отруєнь. За матеріалами цих досліджень І.П. Барченко в 1953 році захистив докторську дисертацію на тему «Харчові продукти як фактор передачі основних геогельмінтооз». Кафедра стала провідним центром в країні з вивчення і профілактики харчових отруєнь мікробної природи. Науковий і практичний досвід кафедри професор І.П. Барченко узагальнив у «Посібнику по гельмінтологічному дослідженню харчових продуктів та напоїв» (1954р.), «Курсі лекцій з харчових отруєнь» (1969 р.), в «Таблицях хімічного складу харчових продуктів», у монографії «Нариси історії вітчизняної гігієнічної науки про харчування» (1975 р.).

У 1972 році кафедру очолив професор І.В. Савицький. У цей час актуальними стали дослідження з вивчення впливу на харчову безпеку екзогенних хімічних речовин, що надходять в продукти харчування в процесі їх отримання, зберігання, транспортування та технологічної переробки. Під керівництвом професора І.В. Савицького були виконані роботи з гігієнічно-оцінки продуктів харчування рослинного походження, вирощених з використанням хімічних засобів захисту рослин, розроблені методи визначення вмісту пестицидів у продуктах. Важливим напрямом наукової роботи стало вивчення впливу на продукти харчування речовин, мігруючих з полімерних матеріалів, що безпосередньо та опосередковано контакують з харчовими продуктами, розробка гігієнічних регламентів їх застосування. Було розроблено універсальну методичну схему комплексного вивчення полімерних матеріалів харчового призначення. За результатами цих досліджень була захищена кандидатська дисертація Н.В.Великою.

У 1987 році кафедру очолив професор Віктор Іванович Ципріян. Будучи досвідченим гігієністом широкого профілю, він активно включився і в процес досконалення викладання гігієни харчування. За його безпосередньою участі були розроблені методичні осови викладання наступних розділів: вивчення фактичного харчування різних груп населення України; гігієнічні вимоги до сучасних видів виробництва, зберігання та реалізації продуктів харчування.

Під керівництвом І.П.Барченка проводилася актива наукова робота, було захищено одну докторську та 5 кандидатських дисертацій. В той час основними напрямками наукових досліджень кафедри були: вивчення харчового статусу пацієнта, індивідуальних потреб в мінеральному складу харчових продуктів, показання до їх застосування у харчуванні за корекції різних станів та захворювань. У курсі висвітлюється використання особливості харчових продуктів, показання до їх застосування у харчуванні та корекції різних станів та захворювань. У курсі висвітлюється використання різних вікових і професійних груп населення та для апіментарної профілактики дієтичних добавок та спеціальних продуктів харчування в лікувальному, різних вікових і професійних груп населення та захворювань. У курсі висвітлюється використання різних вікових і професійних груп населення та для апіментарної профілактики дієтичному і лікувально-профілактичному харчуванні. Співробітниками кафедри був підготовлений та виданий перший національний підручник «Гігієна харчування з основами нутріціології» (1999р.), підручник «Нутріціологія» українського (2001р.) та російського (2003р.) мовами. Академії медичних наук України за кращий підручник в профілактичній медицині (2009 р.).

Основними напрямками наукових досліджень кафедри під керівництвом професора Ципріяна В.І. були: вивчення фактичного харчування окремих груп населення України; наукове обґрутування популяційної апіментарної профілактики діяльності іонізуючого випромінювання на радіаційно-забруднених територіях; виявлення поширеності нутрієнтних дефіцитів серед населення та системи лікувально-профілактичного харчування та розробка нової уніфікованої профілактичної рецептур спеціальних продуктів та напоїв лікувально-матеріалами харчових досліджень було захищено 15 патентами. За кандидатських дисертацій.

У 2010 році кафедру гігієни харчування очолив професор С.Т. Омельчук. Наукові дослідження професора Омельчука С.Т. та його учнів пов'язані з нормуванням екзогенних хімічних речовин, у тому числі пестицидів, в об'єктах попелюція (продукти харчування, вода, атмосферне повітря, повітря робочої інші).

Під його керівництвом проведено повне гігієнічне нормування ряду полімерів безпечної застосування хімічних засобів захисту рослин. Роботи поєднані з урахуванням сучасних вимог і відповідають світовим стандартам. Контролюється використання системи контролю залишків пестицидів у продукції, що має найбільш розвинені країн світу. Розробка та впровадження медичних нормувань екологічну чистоту продуктів на рівні країн. Під керівництвом професора С.Т. Омельчука С.Т. та його учнів нормування пестицидів у трофічні шляхи людини і сільськогосподарських тварин, що є високом у формування національної системи безпеки харчових

продуктів. Пріоритетність проведених наукових розробок підтверджена на державному рівні. Професор С.Т. Омельчук у складі авторського колективу за «Розробку та впровадження екологічно безпечної технології боротьби з бур'янами» в 2011 році був узяточений Державної премії України в галузі науки і техніки. Високий рівень теоретичної та наукової підготовки співробітників кафедри дозволив підто працювати з провідними фахівцями країн СС, США, Схопу, Азії тощо (Польща, Корея, Голландія, Франція, Бельгія, Грузія, Китай, Саудівська Аравія, Йорданія).

Під науковим керівництвом професора С.Т.Омельчука успішно захищено 4 докторських та 11 кандидатських дисертацій.

У 2015 році завідувачем кафедри стала доцент Н.В.Велика, яка успішно продовжила традиції, які створились на кафедрі. У зв'язку з перейменуванням кафедри розширились межі викладанкої діяльності за рахунок викладання дисциплін «Гігієна та екологія», «Інвалідний захист», «безпека життєдіяльності» та курсу за вибором «Нутриціологія», який з кожним роком набуває все більшу популярності серед студентів, в тому числі іноземних студентів англомовної форми навчання. Для навчання англомовних студентів виданий навчально-методичний посібник «General Nutrition» (S.T. Omelchuk, O.V. Kuzminka). Підготовлені та видані фахово-орієнтовані програми цього курсу окремо для студентів за фахом «Медицина», «Стоматологія» та «Медична міжнародна співтовариство фахівців та нутриціологів (Deutsche Gesellschaft für Ernährung – DGE, Scientific Committee on Food – SCF), що набуває особливого значення у викладанні даного курсу для студентів з інших країн, які здобувають вищу медичну освіту в Україні. Студенти, які зацікавлені в подальшому вивчені науки про харчування продовжують свою діяльність у науковому студенцькому гуртку кафедри, куратором якого є доцент Білко Т.М.

Викладачі кафедри навчають студентів активно ділитися своїми знаннями, популяризувати засади здорового харчування у різний спосіб. Зокрема, за активної участі студентів за останні роки співробітники кафедри створили два навчальні фільми «Методика вивчення та корекції аліментарного статусу організму» та «Онкологічні захворювання: профілактичні, аліментарні та психологічні аспекти», які використовуються у навчальному процесі і в освітніх заходах. Куратором цього напрямку є доцент Т.Л.Анстратенко.

Важливими напрямами діяльності кафедри є освітня діяльність серед лікарів та середніх медичних працівників та просвітницька діяльність серед населення, в якій беруть активну участь всі викладачі кафедри. Зокрема, доцент О.В.Кузьмінська є лектором школи професійних медичних працівників «Medical School», яку створив Комітет Верховної Ради України з питань охорони здоров'я для постійного підвищення кваліфікації лікарів. В журналах для практичної охорони здоров'я за останні чотири роки професором С.Т.Омельчуком та доцентом О.В.Кузьмінського опубліковано 22 статті. Також за останні роки викладачі брали участь у 26 телевізійних програмах на різних державних каналах та 7 радіопрограмах, пропагали 24 лекції для населення, опублікували 34 статті у популярних журналах та газетах, брали участь у 10

благодійних програмах та волонтерських проектах, проводили майстер-класи для підлітків та дорослих, он-лайн консультації.

Співробітники кафедри постійно запуачують як професійних консультантів науково-популярних журналів, газет в рубриках «Здорове харчування», «Поради лісоголода», «Нутриціологія», «Лікувальне харчування». Кафедра співпрацює з Державним інститутом проблем сім'ї та молоді, Українським інститутом сільських досліджень, з централами здоров'я з питань здорового харчування населення.

Наступним етапом професійної діяльності кафедри є викладання програми тематичного узосконалення лікарів «Харчування окремих груп населення. Нутриціологія» у Центрі неперервного навчання лікарів Інституту післяпіломної освіти НМУ імені О.О.Богомольця, яке започатковане у 2020р.

Наукова діяльність кафедри і зараз тісно пов'язана з проблемами харчування. Так, на кафедрі виконується кандидатська дисертація, присвячена вивченню та оптимізації харчування студентів Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, а також робота, присвячена вивченню впливу пестицилів на якість рослинних харчових продуктів. Продовжується робота над обґрунтуванням і створенням нової системи лікувально-профілактичного харчування працівників шкільних виробництв України.

Наукові здобутки співробітників кафедри відображені у монографіях

«Научные основы применения витаминов, минералов и растительных диетических добавок в профилактике и лечении сердечно-сосудистых, онкологических и офтальмологических заболеваний» (Н.В.Велика, В.М.Залеський, 2009р.); «Противовоспалительное питание в профилактике и лечении хронических неинфекционных (в том числе опухолевых) заболеваний человека»(Залеський В.М., Велика Н.В., Омельчук С.Т., 2014р); А.Антоненко, О. Vavrinevych, M.Korshun and S.Omelchuk Development of a Method for Prediction of Risk of Surface and Groundwater Contamination with Pesticides and Their Dangerous Aspects for Human Health (2019); Groundwater Resource Characterisation and Management Aspects .I.-Arumi, E.Munoz, R.Oyarzun, A. Antonenko, O. Vavrinevych, M. Korshun and, S. Omelchuk / Edited by Moreck Gomo. IntechOpen. UK. 2019, 133р; Довідник «Пестициди» За ред. Омельчука С.Т. К.: Інтерсервіс, 2019, 904с. До 85-річчя кафедри підготовлена і видана монографія «Летоксикологическое питание: молекулярные основы регуляции функционального состояния мезенхимальных и раковых стволовых клеток инфильтратами пищи» (Залеський В.М., Велика Н.В., Омельчук С.Т., 2021 р.).

Професорсько-викладальський склад кафедри широко запуачується для уdosконалення та розробки нормативно-методичних та законодавчих актів загальнодержавного рівня («Положення про забезпечення потерпілих та інвалідів внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання додатковим харчуванням», рекомендації щодо «Профілактики йододефіцитних станів на територіях, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС» «Положення про лікувально-профілактичне харчування працівників шкільних виробництв», Державні санітарні норми та правила «Гігієнічні вимоги до розміщення, обслуговування, обладнання та експлуатації перинатальних центрів», Державні санітарні норми та правила «Медичні

Вимоги до якості та безпечності харчових продуктів та продовольчої сировини».

За останні 10 років фахівці кафедри взяли участь у підготовці та виданні навчально-методичних матеріалів: 19 типових навчальних програм, затверджених МОЗ України; 6 підручників, серед яких національний підручник «Основи екології»; профільні підручники «Радикальна гігієна», «Цивільний захист», «Медicina національних ситуацій», «Гігієна та екологія», «Нутрієнти and Ecology»; 5 навчально-методичних посібників: «Гігієна та екологія в термінах, схемах, таблицях і тестах», «Облаштування гігієни та екології чоловека», «Гігієна стоматологічних закладів», «Основи стоматологічної діяльності (організаційно-правові, гігієнічні, леопонологічні)», «Нутрієнти and Epidemiological Demands for dental clinics»; збірник тестових завдань, методичні вказівки «General hygiene and Ecology», (parts 1, 2, 3); профільний чотирьохтомний словник «Англо-італійсько-польсько-український словник із захисту рослин».

За більш ніж 85-річний період діяльності кафедра сформувалася як національний науково-педагогічний центр гігієни харчування. Кафедра виступає засновником нових напрямів і традицій у викладанні гігієни харчування та нутріциології, формуванні освітніх програм та навчально-методичного забезпечення викладання цих програм в тому числі в інших медичних вузах України. Визнанням наукового авторитету кафедра є те, що протягом 25 років вона була базою для роботи Проблемної комісії АМН та МОЗ України «Гігієна харчування» і комісії з нормування та регламентації хімічних і біоботанічних речовин у продуктах харчування та продовольчій сировині Комітету з питань гігієнічного регламентації МОЗ України.

УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ЗАСТОСУВАННЯ АГРОХІМІКАТІВ ТА ПЕСТИЦІДІВ В УМОВАХ ЗМІНИ КЛІМАТУ ТА ВОДНОГО РЕЖИМУ ГРУНТІВ

Омельчук С.А.¹, Григоренко А.А.¹, Микаренко М.В.², Білоус О.С.²

¹Управління державного пажуза за отриманням санітарного законодавства Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів

²Інститут гігієни і екології НМУ ім. О.О. Богомольця

В сучасних умовах значної зміни клімату та умов водного режиму грунтів необхідно враховувати кліматичні фактори при складанні систем удобрень та планів внесення добрив під сільськогосподарські культури, а також при розробці технологій застосування пестицидів.

Розвиток суспільства останнім часом нерозривно пов'язаний із збільшенням техногенного навантаження на природне середовище. В останні 100-150 років спостерігається значні зміни кліматичних умов України. В цей період в Україні спостерігається підвищення середньорічних температур на 1-2,5 градуси від кліматичної норми в різних регіонах. Найбільше підвищення температур спостерігається у північних областях України. Необхідно зазначити, що кліматична норма є середнім значенням температур за останні

півтора століття. Так у північних областях середньорічні температури зросли на 2-2,5 градуси, але при порівнянні з кінцем ХІХ – початком ХХ століття виявляється, що ріст становить 4-5 градусів. Через це недодатковався вплив температурних змін на аграрне виробництво.

В Україні спостерігається зростання кількості опадів на 10-40 мм за час метеорологічних спостережень. Таке зростання не покращило забезпечення рослин вологото через випадання значної кількості опадів за межами вегетаційного періоду та нерівномірності випадіння опадів. Збільшилася частота злив, граду, пилових бурь та інших небажаних природних явищ. Через підвищення температур повітря, посилення вітрів, зниження полеглихінших лісових насаджень збільшується випарування вологи, яке не компенсується зростанням кількості опадів.

Все це потребує нових підходів до управління удобренням та захистом рослин у аграрному виробництві. Для збереження високих і якісних урожаїв сільськогосподарських культур необхідно розуміти механізми дії грунтово-кліматичних чинників на ріст і розвиток рослин в умовах зміни клімату.

Розглянемо їх більш детально.

Підвищення нерівномірності випадання опадів у часі і просторі, збільшення кількості та інтенсивності злив спричиняє посилену водну ерозію на схилах, виміння нітратного азоту з орного шару ґрунту, порушення структури верхнього шару важкосуглиникових та глинистих ґрунтів. Заходами боротьби з такими явищами є оптимізація систем уlobрення, раціональне використання беззапилкового обробітку ґрунту, застосування контурно-меліоративної системи землеробства. Фосфор та калій менш схильні до міграції по профілю ґрунту при промивному водному режимі через фіксацію цих елементів ґрунтово-вібріним комплексом.

Періодичне надмірне зволоження викликає вертикальне та горизонтальне переміщення внесених пестицидів. Особливо це актуально для ґрунтових гербіцидів. Для боротьби з цими явищами слід обмежити внесення пестицидів за умов недосягнення економічного порогу шкодочинності. За можливості ґрунтів гербіциди замінюють гербіцидами, які належать у рослини через листя. Оптимальним є використання мінімальних доз пестицидів, які дадуть запланований ефект.

Грунтові та повітряна посуха погіршують засвоєння елементів живлення земель. Для підвищення стійкості рослин до високих температур забезпеченість елементами живлення повинна бути на достатньому рівні. На карбонатних ґрунтах спостерігають підвищення лінії карбонатів в умовах недостатнього зволоження, що посилює процеси ретроградації фосфору та більшості мікроелементів. При недостатньому зволоженні збільшується осмотичний тиск ґрунтового розчину та зменшується активність мікрофлори ґрунту, що уповільнює трансформацію елементів живлення у доступні для рослин форми. В цих умовах набуває актуальності позакореневе внесення елементів живлення. Найбільш сучасним підходом є застосування мікродобрив у хелатних формах, що дозволяє підвищити врожай сільськогосподарських культур на 10-50 % та покращити його якість. Дробне внесення добрив дозволяє зменшити ризик значного підвищення осмотичного тиску ґрунтового